

**ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ В МІЧІГЕН**



**ВІДЗНАЧЕННЯ 49-ЛІТТЯ**

**АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ  
30 ЧЕРВНЯ 1941**

**ЧЕТВЕР, 28 ЧЕРВНЯ 1990**

***УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР - ВОРРЕН, МІЧІГЕН***



Степан Бандера

*Степан Бандера, Голова Проводу ОУН, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем, безкомпромісовий революціонер, надхненник Акту 30 червня 1941р. і символ революційно-визвольної боротьби українського народу за УССД.*

*Ярослав Стецько, заступник Голови Проводу ОУН в 1941 р., Голова Національних Зборів у Львові 30-6-1941 р. Голова Українського Державного Правління, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем, визначний політик і стратег української визвольної боротьби, Голова Проводу ОУН.*



Ярослав Стецько

## **АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

**1. Волею українського народу, Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України.**

**Організація Українських Націоналістів яка під проводом її творця і вождя Євгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кривавого московсько-большевицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває увесь український народ не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена Суверенна Українська Влада.**

**Суверенна Українська Влада запевнить українському народові лад і порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння його потреб.**

**2. На західніх землях України твориться Українська Влада, - яка підпорядкується українському національному урядові, що створиться у столиці України - Києві.**

**3. Українська національно-революційна Армія, що твориться на українській землі боротиметься далі проти московської окупації за Суверенну Соборну Державу і новий, справедливий лад у цілому світі.**

**Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава!**

**Хай живе Організація Українських Націоналістів!**

**Хай живе Провідник Організації Українських Націоналістів -  
Степан Бандера!**

*Льва-Город, 30 червня, 1941 р., год. 20.*

**ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО**  
**Голова Національних Зборів**

## СИЛА ДЕРЖАВНОГО АКТУ 30 ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ

*"Ми - націоналісти - були переконані, що ми маємо правдиві ідеї, ми вірили в них, у наші правди, але водночас ми були пересвідчені, що правда не перемагає сама з себе, але перемагає тоді, коли перемагають її безстрашні носії,- таке діється з волі Бога!"*

(Я. Стецько: "30 червня 1941 року")

Майже пів століття (49 років) проминуло з того часу, коли на хвилях Львівської радіостанції ім. Євгена Коновальця пролунали історичні слова Акту відновлення Української Держави 30 червня 1941 року. Тим Актом словішалося, що "Волею Українського Народу, Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України". ОУН закликала весь український нарід не складати зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена суверенна українська влада. Влада, створена у Львові, підпорядкується українському національному урядові, який постане в столиці України - Києві. Українська національно-революційна Армія, що твориться на українській землі, буде боротися за Суверенну Соборну Українську Державу. Акт відновлення Української Держави і покликане Національними Зборами Українське Державне Правління на чолі з Ярославом Стецьком були благословлені Пастирськими Посланнями Голів Українських Церков - митрополита Андрея і єпископа (пізніше митрополита) Полікарпа.

30 червня 1941 року вписалося в повітню історію України як мобілізаційний етап нації в її поході до волі і державної незалежності. Нове покоління, зроджене в пожежах визвольних змагань і короткотривалі української державності 1917-1920 років, перебрало прапор цієї боротьби і в часі зудару двох імперських потуг за панування над Україною виступило як підметна сила, щоб заявити світові свою волю і своє право бути господарем на своїй споконвічній землі.

І хоч відновлена Актом 30 червня 1941 року Українська Держава не вдержалася під ударами переважаючих ворогів то факт її відновлення і довголітня збройна боротьба в її обороні були свідомством політичної зрілості Української Нації.

Тверда і рішуча постава творців Акту - Глови і членів Українського Державного Правління та Глови Проводу ОУН, котрі не піддалися ні гітлерівським обіцянкам, ні тортурам німецьких катівень, і не відкликали Акту та не розв'язали УДП, - дала моральну підставу під творення збройної сили - УПА та унеможливила посуджувати українську націю в коляборантстві з нацистами. Проголошенням Акту відновлення Української Держави ОУН повністю взяла на себе ризик і відповідальність перед народом і перед історією та була послідовна до кінця.

Збройна двофронтна боротьба ОУН-УПА, від 1944 року під політичним керівництвом Української Гловної Визвольної Ради (УГВР), очолена легендарним Гловним Командиром УПА ген. хор. Романом Шухевичем-Тарасом Чупринкою, тривала понад десять років. З часом вона прибрала форму політичної боротьби, яка триває і по сьогоднішній день. На цьому шляху ОУН, разом з народом, понесла великі втрати в людях, але зате сама ідея української державності поширилася не тільки в Україні, але й по цілій московській імперії - скрізь там, де проживають українці.

Щобільше - члени ОУН-УПА, котрими заповнились советські тюрми і ґулаґи, були

носіями ідей розчленування російської імперії на національні держави, ідей, які під цю пору знайшли свій вияв серед численних народів СРСР. Кличі - "Свобода народам, свобода людині", "Без національної державної незалежності немає свободи віри, думки, совісти, ні розв'язки економічних, соціальних чи екологічних проблем" - виростили на ґрунті ідейної платформи і дії ОУН. Акт відновлення Української Держави 30 червня 1941 року запліднив цей ґрунт на десятиліття і скріпив попередні Акти Української Державности з 22 січня 1918 і 1919 років. До всіх цих Актів повертається сучасна провідна верства українського народу на Батьківщині.

Українське Державне Правління, як останній уряд Української Держави з волі народу, на чолі з Ярославом Стецьком, а від його смерті у 1986 році - Богданом Федораком, на протязі довгих десятиліть гідно репрезентує український нарід і його державницькі стремління серед народів світу, а свій мандат закінчить тоді, коли з волі українського народу буде створений в Україні український національний уряд.

Поява Українських Січових Стрільців, 75-ліття яких було відзначено в Україні минулого року, дала поштовх до насипу нових могил, подібно тому, як це було в 1941 році, коли майже в кожному селі Західної України освячувались могили в пам'ять жертв московської окупації. Сучасні могили будує народ в пам'ять борців ОУН-УПА і називає тих борців національними героями.

Спонтанна поява і поширення української національної символіки, вилючно з революційними човоно-чорними прапорами під час масових народних маніфестцій, а теж постання нових українських релігійних, культурних, громадських і політичних самостійницьких організацій свідчать про глибинні процеси національного освідомлення, невід'ємними рисами якого є державницький спосіб думання і дії.

Щорічне відзначування національних дат, якими стали дати 22 січня 1918 і 1919 років, і дата 30 червня 1941 року, скріпить в народі державницьку історичну пам'ять, яка є необхідна в державному будівництві Нації, щоб позбутися намулу чужих ідей та скинути з себе кайдани жорстокої рабовланисцької системи.

Епоха колоній у світі безповоротно проминула. Залишилася тільки одинока московська колоніальна імперія, існування якої також неухильно зближається до свого неминучого кінця.

Віriamo, що Акт 30 червня 1941 року, який у боротьбі ОУН-УПА проти брунатного західного окупанта залишився несплямленим, силою своєї ідеї він надялі залшиться світлим дороговказом для всього українського народу в його боротьбі проти північного червоного окупанта аж до досягнення завітної мети - Української Самостійної Соборної Держави.

*Нехай живе ідея Акту 30 червня 1941 року!  
Слава Українській Самостійній Соборній Державі!  
Слава Борцям-Героям, що полягли за волю України!  
Слава Україні!*

**30 червня 1990 р.**

**ПРОВІД  
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ**



УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПРАВЛІННЯ  
UKRAINIAN NATIONAL GOVERNMENT  
GOUVERNEMENT NATIONAL UKRAINIEN

Office of the Chairman

26601 Ryan Road, Warren, Michigan 48091 U.S.A.

**ЗВЕРНЕННЯ  
УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ  
ДО УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНІ І ДІЯСПОРІ**

Український Народ!

Двадцять століття знаменне в Україні безперервною живучістю і динамікою національно-визвольних сил, які стремлять до побудови Української Самостійної Соборної Держави з демократичним ладом, забезпеченими правами людини, соціальною справедливістю, розцвітом господарки та безпекою від зовнішніх напасників.

Українська держава була відновлена після вікової неволі, в 1918-20 роках. Її непроминальним символом залишається ім'я Симона Петлюри. Коли ж ця держава впала під ударами агресивних сусідів, то негайно розпочалася нова визвольна боротьба за її відвоювання. У двадцятих роках її вели Братство Українських Державників, Спілка Визволення України, Спілка Української Молоді, Українська Військова Організація.

Під кінець другого десятиліття оформилася Організація Українських Націоналістів під проводом полк. Євгена Коновальця. Увесь цей час своїм могутнім пером формував ідеологію українського націоналізму Дмитро Донцов. У висліді державно-творчих процесів була проголошена держава Карпатської України 14 березня 1939 року. Потім відбувалося відновлення соборної Української Держави Актом 30 червня 1941 року. Українське Державне Правління, до якого увійшли люди різних партійних угруповань, очолив Ярослав Стецько.

Коли ж Німеччина пішла на розгром української держави, не дивлячись на те, що її головним ворогом була російська імперія, тоді ОУН, під проводом Степана Бандери, сформувала Українську Повстанську Армію та організувала спільний фронт визвольних рухів поневолених Росією і Німеччиною народів. Під кінець другої світової війни сили ОУН-УПА, на чолі з ген. Романом Шухевичем-Тарасом Чупринкою, досягли багатьох дивізій. Для протиставлення до окупаційної системи УССР, ОУН-УПА сформувала Українську Головну Визвольну Раду.

У висліді Другої світової війни комуно-російські імперіялісти завоювали більшість Українських Земель і включили їх до ССРСР, а деякі з наших окраїн опинилися в так-званих сателітних державах - у Польщі, Чехо-Словаччині, Румунії. Боротьба збройного підпілля ОУН-УПА тривала біля 10 років із російськими наїзниками. Але не було сили встояти. Тоді ОУН перейшла на форми дії глибокого підпілля, і ця боротьба продовжувалася до найновіших часів.

Десятиліттями національно-визвольні рухи підривали й розкладали російську колоніальну імперію. Щойно в половині 1980-х років московська верхівка зрозуміла, що імперія хилиться до

неминучого упадку, і що треба шукати нових шляхів до її рятунку. Керівником здійснення цього завдання було призначено Михайла Горбачова - і він визначив курс імперської політики під пропагандивними кличами: "перестройка" і "гласность". Цією новою політикою Москва заявила своє стремління реформувати цілу структуру СРСР.

Однак національно-визвольні рухи послідовно розгортали боротьбу за власні держави і за цілковите повалення імперії. Різними шляхами проходять ці визвольні процеси: демократично-парламентарним, збройним, релігійно-церковним, соціально-економічним, культурним і виховним. Міцніє спільний фронт визвольних рухів, скріплюється міжнародний координаційний центр, відомий ще від 1940-х років під назвою Анти-большевицький Блок Народів (АБН).

В Україні націоналістичний рух постійно могутніє. Появляються різні об'єднання, які видвгають не лише ідею Української Самостійної Соборної Держави і національну символіку, але й посилюють різними засобами і методами саму боротьбу за цю велику ідею. Зокрема стійко в цій боротьбі бере передову участь членство Організації Українських Націоналістів, яке виявляє себе в усіх державно-творчих діях. По всій Україні масово вшановують могили і річніці поляглих борців в дусі національного героїзму і націоналістичної ідеології, плакають віру й активізм в Українській Греко-Католицькій і Українській Автокефальній Православній Церквах, відносять в народі національну свідомість і національну гордість.

Найосновніші процеси проходять у ділянках ідейно-політичного бою за УСРД і політичного організування народу. В Україні збільшується й поширюється націоналістична література, міцніє ідейний бій проти російського імперіялізму і комунізму. Діяльність демократичних партій і об'єднань допомагає ширити і скріплювати в народних масах ідеї української державности та боротьби за них.

Дорогі Українці!

Сьогодні назрів час перейти до посиленого наступу на ворожі імперські позиції. Для цього потрібні більша організованість, динамічність та єдність усіх сил, що змагаються за відновлення УСРД! Шлях до визволення - це шлях Української Національної Революції, стратегія якої охоплює усі засоби, доступні в боротьбі народу власними силами за своє вільне буття. Сюди включаємо політичну боротьбу, соціальну, ідеологічну, освітню, культурну, економічну - і правозахисну згідно з міжнародними конвенціями про національні і людські права. Також міжнародна політика мусить служити мобілізації спільного фронту визвольних і волелюбних сил всіх поневолених Росією націй під кличем: Воля Народам, Воля Людині!

Український Народі!

Не дивлячись на тимчасові полегшення чи поступки, російські імперіялісти під керівництвом Михайла Горбачова намірюються і далі поневолювати Україну, і далі асимілювати її при допомозі структури СРСР, що не буде ліпшою від всіх дотеперішніх конституцій СРСР. КПСС із своїми філіялами в Україні, КГБ, советські збройні сили, на спілку з мільйонами шовіністично наставлених апаратчиків-бюрократів, вороже наставлені до відновлення Української Держави. Вони підготовляють українському народу нові злочинні удари і погроми.

Тому ми кличемо всіх українців - ставати до священної боротьби за наші Богом дані права нації і людини під національним синьо-жовтим прапором із Тризубом Св. Володимира. Необхідно з'єднати всі діючі державницькі та націоналістичні сили в один могутній фронт! Усякі особисті, місцеві, побутові, конфесійні розбіжності треба відложити на бік! У революційному русі мусять

мати своє місце українці різних віровизнань, різних поколінь - не залежно від місця свого народження, заняття, соціальних прошарків чи особистих поглядів щодо ладу майбутньої нашої держави. Пригадуємо, що жодна постороння потуга не буде визволяти Україну, а єдино сам український народ! Настав час, щоб мільйони нас на Рідних Землях і в розсіянні на чужині піднялися об'єднано до цього може останнього вже великого чину та скинули кайдани комуно-московської неволі.

За Самостійну Соборну Українську Державу! Бог і Україна! Воля народам - воля людині! За права людини! За патріархат Українських Церков! За ліквідацію колгоспної системи і передачу землі у приватну власність хліборобів! За право на приватну власність! За народоправний демократичний лад в Українській Державі!

Закликаємо народ стати до боротьби за здійснення ідей, висловлених у цих кличах! Боротьба буде завзята, бо шовіністи, атеїсти, ворожі запропанці, різні злочинці на службі імперської держави не зладуть влади добровільно.

Назріває час відновити на Українських Землях держаницьку формацію на взір Українського Державного Правління, покликаного з волі народу в 1941-му році, що було останнім суверенним органом України. УДП непохитно вело боротьбу за УССД під невтомним керівництвом Ярослава Стецька впродовж десятиліть. Поруч тимчасової державницької формації знаходить пора встановити національний конгрес, своєрідний перед-парлямент України, зложений з усіх тих сил, які змагають до незалежної державности. У ньому повинні єднатися не лише політичні угруповання, але й різні товариства та національно-зорієнтовані організації, включно з Українськими Церквами, які відстоюють безкомпромісово УССД.

Сьогодні ми досягнули такої стадії боротьби, що парламентарними методами почерез існуючі структури окупаційного режиму більше нічого не осягнемо. Прийшов час сформувати такий всенародний рух, який проголосить нелегальність окупаційної системи, що криється під назвою "УССР". На черзі необхідність ставити фундамент справжньої незалежної Української Держави.

Український Народ!

Ми входимо в новий період завзятої визвольної боротьби за Українську Державу! Кличемо всіх, звертаємося до цілого народу і людей різних меншин на Україні: Ставайте з нами до спільної боротьби, бо ніхто інший нас не визволить! Єднайтеся під ідеєю безкомпромісового змагання за нашу Правду, за справедливість, за волю, за людські права, за Церкву, за краще життя, що є єдино можливим до здійснення в Українській Самостійній Соборній Державі.

Поширюйте фронт боротьби по всіх селах, містечках, містах, областях нашої великої соборної України! Воля для українського народу є близько - але від кожного і кожної з нас залежить, коли ми її собі здобудемо!

*Хай живе волелюбний Український Народ!  
Вічна пам'ять і слава всім полягшим у боротьбі за УССД!  
Хай живе Українська Самостійна Соборна Держава!  
Слава Україні!*

Червень, 1990

Українське Державне Правління



## Я БАЧУ ВАС ДАЛЕКІ ЛЬВОВА ВЕЖІ

*Ірина Сенік*

Я бачу вас далекі Львова вежі,  
як впам'ятливий 41 рік  
на передмістях вщухали пожежі  
о, не забути їх мені вовік!

Хоч відлунали воєнні фанфари,  
серце ними наповнено вщерть.  
Від крові запеклись тротуари  
де безнастанно ступала смерть.

Рано над ратушем вище і вище  
в старинному городі Лева  
прапора мого нове полотнище  
рука закріпляла сталева.

Пливе схвильований потік народа,  
їм тісно на вулицях міста.  
Сьогодні на землях наших свобода  
немає нагайки чекіста.

А місто світить каштанові свічі  
по закатованих в'язнях в цю днину,  
ніколи мені не побачити двічі  
варварських оргій подібну картину.

В противогазах спішили люди  
в підвали і льохи в'язниці,  
де у жінок повирізані груди,  
без очей окривавлені лица.

Хто назове безіменних героїв  
намалює шляхи їх на карті?  
в муках лягли хоч без бою  
за щастя новітньої Спарти.

Перші відділи біля Собора  
їхні марші як пtiці крилаті  
весело вслід їм біжить дітвора  
більш не треба боятись зіркатих.

Ще ніколи не був таким щедрим  
місяць червень в моїй Батьківщині,  
радість черпай хочаби у ведра  
наливай у серця всій родині.

Повні зали Народного Дому  
тут зібралися друзі підпілля,  
вам не бачити їхньої втоми  
Україна їх зве на весілля.

Замість кобзи у них гаківниці  
на майбутнє вінки збережені,  
замість панциря серця сталені  
їх сталили московські в'язниці.

Я хотілаб завдати питання  
я, дочка цього міста  
-чи знайшли ви для себе заслання  
ненависні червоні чекісти-.

Якщо ні,  
тож чекайте!  
і на вас повернеться світова колісниця  
щоби вам окривавити лица.

Я бачу вас далекі Львова вежі  
в Сибіру, кожен день,  
я шлю думок своїх вам стежі  
нечувані слова пісень.

Я вірю завжди, без перерви,  
де найдорожча в світі вулиця  
в зелених шатах тулиться  
зберемося стрічати червень.

## ПРОГРАМА

1. Американський Національний Гімн  
*виконує Дружинниця СУМ др. Зірка Калинич*
2. Український Національний Гімн  
*виконує Дружинниця СУМ др. Зірка Калинич*
3. Відкриття - Ярослав Дужий, *голова Ділового Комітету*
4. Святкове Слово - Василь Барладяну, *шановний гість з України*

перерва

5. а) Думи мої - сл. Тараса Шевченка  
б) Тихо над річкою - народна лірична пісня  
в) Ходила я по садочку - народна лірична пісня  
г) Іванку, Іванку - буковинська лірична пісня

*виконує Жіноча Капеля Бандуристок  
при Осередку СУМ ім. Василя Симоненка,  
Диригент Петро Потапенко*

6. Я бачу вас далекі Львова вежі - Ірина Сенік

*читає Катерина Потапенко*

7. а) Буковино, Буковино - народна пісня  
б) Цвіла, цвіла Калинонька - повстанська пісня  
в) Ой, дівчино Уяна - народна пісня  
г) На світанку - муз. О. Білаш, сл. М. Ткач  
г) Вже моя Україна встає - вірш Л. Полтава  
*деклямують - Зеня Брездень, Наталка Марущак*  
д) Лети наша пісне - патріотична пісня сл. Л. Полтава

*виконує Жіноча Капеля Бандуристок  
при Осередку СУМ ім. Василя Симоненка,  
Диригент Петро Потапенко*

8. Боже Великий

## ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ! ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ

З Волі Всемогучого й Всемилоствивого Бога в Тройці Єдиного зачалася нова епоха в житті Державної Соборної Самостійної України.

Народні Збори, що відбулися вчорашнього дня, ствердили й проголосили ту історичну подію.

Повідомляючи Тебе, Український Народе, про таке вислухання наших благальних молитов, взиваю Тебе до вияву влячності для Всевишнього, вірности для Його Церкви і послуху для влади.

Воєнні часи вимагатимуть ще многих жертв, але діло розпочате в ім'я Боже, з Божою благодаттю, буде доведене до успішного кінця.

Жертви, яких потреба конечно до осягнення нашої цілі, полягатимуть передусім на послухному підданні справедливим наказам влади, не противним Божим законам.

Український народ мусить у цій історичній хвилині показати, що має досить почуття авторитету й життєвої сили, щоби заслужити на таке положення серед народів Європи, в якому міг би розвинути усі Богом собі дані сили.

Карністю, солідарністю, совісним сповненням обов'язків докажіть, що ви дозрілі до державного життя.

Установленій владі віддаємо належний послух. Узнаємо Головою Державного Правління України пана Ярослава Стецька.

Від Уряду ним покликаного до життя очікуємо мудрого, справедливого впровадження та заряджень, які узгляднили б потреби й добро всіх замешкаючих наш край громадян, без огляду на це, до якого віроісповідання, народности й суспільної верстви належать. Бог нехай благословить усі Твої праці, Український Народе, і нехай дасть усім нашим Провідникам Святу Мудрість з Неба.

Дано у Львові при Арх. Храмі Св. Юра,  
I.VII. 1941 р.

АНДРЕЙ - Митрополит

**АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАНІЄ ПРЕОСВЯЩЕНОГО  
ПОЛІКАРПА, ЄПІСКОПА ЛУЦЬКОГО  
До всіх українців, сущих на Волині!**

Мир вам від Бога Отця нашого і Господа Ісуса Христа!

Любі мої діти! Велике Боже милосердя і справедливість приблизилися до нас. Довгі роки терпів наш многострадальний народ наруги і знуцання над святою вірою православною і над його національними почуваннями, над його людською гідністю. В державі большевицького антихриста терор і жах дійшов до нечуваних досі розмірів, в порівнянні з якими бліднуть переслідування християн за часів римських імператорів Нерона і Діоклеціана. Безбожники жахливо розправлялися з християнською вірою, мордуючи архипастирів, тисячами і сотками тисяч вірних християн, пастирів і проголошуючи закон зради й ненависти.

Оце на наших очах справедливість Божа сповнилася: Один Бог, одна нація і спільна краша будучність.

Сповнилась наша відвічна мрія. У городі князя Льва з радіовисильні несеться над нашими горами, нивами, ланами, над нашою так густо зрошеною кров'ю землею радісна вістка: проголошено Самостійну Українську Державу. Разом з українським народом радіє і наша многострадальна Церква. Відроджена у вільній українській державі - Українська вільна Православна Церква буде з народом одною нерозривною цілістю.

В цю велику хвилину звертаюсь до вас, любі діти, словами Св. Ап. Павла: "Благаю вас іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоб те саме говорили ви всі і щоб не було між нами розділення, але щоб були з'єднані в одному розумінні і в одній думці". (Ап. Павло Корин. гл. 1, ст. 10).

Любити Бога, любити батьківщину - це найбільша чеснота. Служба батьківщині - найбільший обов'язок.

Нехай Господь милосердний допомагає Тобі, народе мій, і Тобі, Уряде наш, будувати Самостійну Українську Державу, а моя молитва за всіх вас перед Престолом Всевишнього буде за вами.

В цей великий час усі українці мусять об'єднатись, всі мусять працювати спільно, бо в єдності сила і ту єдність мусимо показати на ділі.

Не треба нам партій, не треба нам боротьби між собою: Всі мусимо об'єднатися при нашій Святій Православній Церкві, при нашому Урядові, при нашому Національному Проводові.

Призиваю на весь Український Народ і його Державний Уряд всемогуче Боже благословенство.

**Дано в м. Луцьку'на Волині,**

**Року Божого 1941, місяця липня 10 дня.**

**ПОЛІКАРП, Єпископ Луцький**

**ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ  
ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ В МІЧІГЕНІ  
ДЛЯ СВЯТКОВОГО ВІДЗНАЧЕННЯ 49-ЛІТТЯ АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ  
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ - 30 ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ**

Ярослав Дужий - голова  
Богдан Федорак - Заст. голови  
Микола Кавка - заст. голови і програмовий реф.  
Ангін Кобилянський - заст. голови і реф. програмки  
Михайлю Цяпа - заст. голови і секретар  
Зеня Юрків - заст. голови і касієр  
Юрій Юрків - заст. голови  
Др. Микола Климишин - заст. голови  
Мирон Федорів - заст. голови  
Марта Куропась - заст. голови  
Степен Юрків - заст. голови  
Борис Потапенко - реф. преси і інформації  
Михайлю Ласка - організаційний реф.

**ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ**

Др. Іван Дутко	Ігор Петрашук
Осип Карпінський	Ярослав Петрашук
Володимир Каськів	Пилип Сотник
Григорій Костюк	Ярослав Стеткевич
Тамара Куропась	Іван Терлецький
Віра Куций	Іван Федорів
Григорій Озарків	Осип Шулик

**СПОНЗОРИ**

Український Конгресовий Комітет Америки Південно-Східнього Мічигену  
Український Культурний Центр  
Організація Оборони Чотирьох Свобід України  
Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України  
Спілка Української Молоді, Осередок ім. В. Симоненка  
Американські Прихильники Антибільшовицького Бльоку Народів  
Товариство к.в. Української Повстанської Армії  
Товариство Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського  
Асоціація Діячів Української Культури  
Українське Допомогове Товариство "Будучність"  
Українська Кредитова Спілка "Будучність"  
Ліга Українських Політичних В'язнів  
Українське Академічне і Професійне Товариство ім. М. Міхновського  
Сумівська Оселя "Київ"  
Окружний Комітет Відділів Української Народної Помочі, Мічиген  
Окружна Рада "Провідіння", Мічиген  
Українська Народна Поміч 195 Відділ  
Український Народний Союз 146 Відділ  
Українська Народна Поміч 41 Відділ  
Український Народний Союз 292 Відділ  
Українська Народна Поміч 128 Відділ  
Український Народний Союз 75 Відділ

